

Le "Notre Père" chez Matthieu et Luc – Grec. Synopse. ELZEVIR Textus Receptus 1624

Matthieu 6:9b-13			Luc 11:2b-4		
	7 Προσευχόμενοι δὲ μὴ βαττολογήσητε, ὥσπερ οἱ ἔθνικοι· δοκοῦντιν γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται.			1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ώς ἐπαύσατο, εἰπέν τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.	
9a	οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς·		2a	εἶπεν δὲ αὐτοῖς, "Οταν προσεύχησθε, λέγετε,	
9b	Πάτερ ἡμῶν οὐ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,	=	2b	Πάτερ ἡμῶν οὐ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,	=
	ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου·	=		ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.	=
10	ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου·	=		ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου.	=
	γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς·	=		γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.	=
11	τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον·	= σήμερον	3	τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδους ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν.	= καθ' ἡμέραν
12	καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ώς καὶ ἡμεῖς ἄφιεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν·	ὄφειλήματα ≈	4	καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἄφιεμεν παντὶ ὄφειλοντι ἡμῖν. καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.	ἀμαρτίας ≈ = Ø Ø
13	καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.	=			
	ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.				
	14 ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος·			5 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, Τίς ἔξ ὑμῶν ἔχει φίλον, καὶ πορεύεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου, καὶ εἴπῃ αὐτῷ, Φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους,	
	15 ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. (Mat 6:7-15 SCR)			6 ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἔξ ὁδοῦ πρὸς με, καὶ οὐκ ἔχω ὁ παραθήσω αὐτῷ.	
				7 κάκενιος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἶπῃ, Μή μοι κόπους πάρεχε· ἥδη ἡ θύρα κέκλεισται, καὶ τὰ παιδία μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναι σοι.	
				8 λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστάς, διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ φίλον , διά γε τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρῆσει. (Luc 11:1-8 SCR)	

Après les 5 éditions d'Érasme (de 1516 à 1535, les 4 de R. Étienne (1546 à 1551) et les 9 de T. de Beze (de 1565 à 1604), les 3 éditions du texte grec du NT, à Leiden en 1624, 1633 et 1641 par Bonaventure et Abraham ELZEVIR sont d'autant plus importantes que c'est de la préface à leur 2ème édition de 1633 que sont tirés les si célèbres mots "**Textus Receptus**".

Note : en **rouge** = variantes par rapport à l'édition de Kurt Aland (GNT, BNT)
 - en **italique** = ajouts de mots ou de phrases
 - **non italique** = variantes dans les formes ou l'ordre des mots